Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26088
Copyright: Admont, Benediktinerstift

exhibeant mentis animae. qs potest dicere. Audiendu
e itaq; qntu intsit int iustitiam pharisaeae & maiorem
iustitiam q intrabit in regnu celoe introducit. Qd eu sit quis
occidere. q. ubo irrogare eunicu. ibi occisio reu facit
iudicio. hic au ira facit reu iudicio. qd triu illoe peccatoe
leuissimu est. quia illi questione homicidii in
ter homines agitabant. hic autem omia diuino iu
dicio dimittuntur ubi finis dapnatoe e gehenna
ignis. Quisqs au dixerit qd grauiori supplicio in
maiori iustitia punit homicidiu. si gehenna ignis
punit conuiciu. cogit intelligi ee differentias ge
hennarum. Sane in trib istis sententiis. subaudito uer
borum intuenda e. Habet enim prima sententia oma uer
ba necessaria ut nichil subaudiat q irascit inqit fri suo
sine causa reus erit iudicio. in secda uero cu ait q aut
dixerit fri suo racha subaudit sine causa. & ita iun
git reus erit concilio. la in tercia ubi ait q au dixerit
fatue. duo subaudiunt & fri suo & sine causa. Hoc e
unde defendit qd apls galathas uocat stultos qs eia
fris nominat. n enim id fecit sine causa. Ido au hic fr sub
audiend e quia de inimico postea dr qm eia ipse ut tan
dus sit maiore iustitia. Deinde hic sequitur: Si g obtuleris
munus tuu ad altare & illic recordatus fueris quia fr tuus ha
bet aliqd aduersu te relinque ibi munus tuu an altare &
uade prius reconciliare fri tuo. & tu uenies offeres munus tuu.
Hinc itaq; apparet de fre dictu ee superius. quo sententia
q sequit ea coniunctione conectit ut supiori adtestetur.
Non enim ait si au obtuleris munus tuu ad altare s; ait si g